

Herr Fisselboge.

Mi Käfig un mi Parepli! dà Unmensch!... o das will er noch, er isch nitt scho rich g'nüe!...

G'sang (Petite Laitière).

Was isch z'mache?
Soll i lache?
Soll i grine?
G'schàh isch's doch!
Ich will singe
Glaüb, un springe,
's thüet m'r schine
's Beste noch!...

Fir was sich quäle-n-uf dr Welt?
's isch eithüen, wo me hat si Zelt,
's isch jo nur fir e kurze Zit
Un vo dem Allem blibt doch nit.

Fir was klage
Un verzage?
Ich kumm glücklich
Jo dervo!
Denn 's üsziege,
Ohne z'liege,
Das geht wirklich
Licht eso!

Mi Käfig un mi Parepli,
Die stell ich bim Hüsmeister i,
Un sunscht ha-n-ich nitt z'wandle meh,
Ich ka ganz riehig üse geh.

Awer wo ane geh?... das isch d'Frog!... wenn noch e vernünftige Temperatur wàr, so kàntt ich mi frische-n-Adresse glich in Eim jetz scho gà: Am Owerthor uf dr Promenade, vierter Bäum, dritter Ast links... doch wird's efange kiehl jetz... bàh! fir e

Nacht geht's wohl... un züedem isch's nitt das, wo mich am meischte tourmentiert... ich ha ewe im Gretele Rendez-vous gà do fir hit z'Owe!... fir 's erste mol, ass ich's ha kànn iwerrede, mir e Visite ku z'mache, müess jetz grad die G'schichte si!... was soll ich jetz mache? Ich ka-n-em doch nitt die Adresse gà vom Owerthor!... 's wàr doch züe unkummod dert un wohrschinlig ka's gar nitt emol kràbse!... (er losst sich uf e Stüehl sinke un hebt dr Kopf mit beide Händ) Was mache... was afange?... vom zahle isch emol kei Red, do brüch i mir gar nitt dr Kopf z'verbreche. (er schlät sich an d'Stirne) Oh, e-n-Idee!... wenn ich vielleicht z'Owe do ane kàm, wenn dà «brave, stille, junge Mensch» sich in mim Zimmer ig'nestet hat, un thät ihm sage: los, güeter Frind, so un so isch's mr gange dà Morge, un mi Cüsine sott grad züe mr ku uf B'süech... wottsich Dü nitt vielleicht fir e Stund geh ne klei Tournée mache un mir siter Di Zimmer abtrete!... (er ribt sich d'Händ) Aha, das isch emol güet g'funde!... 's isch vielleicht e wenig z'herzhaft!... awer zwische junge Lit nimmt me's jo nitt eso g'näü... wenn dà Moler e wenig civilisiert isch, so macht er sich d'grösste Freid drüs, in dr Tannewald z'spaziere, fir in eim üs dr Noth z'helfe... ich thät's o... un jetz wà mr druf hi vor Allem geh ne wenig ebbes trinke, fir Kummer un Sorge z'vergesse... ich ha noch Credit am e-n-Ort... wenn ich derno denk, ass mi Moler izoge-n-isch, so kumm i ku lüege, was z'machen-isch... (Er will üse geh, uf dr Schwelle rennt er an dr Herr Gitzkrage. Se hewe beide d'Köpf). O, sapristi!... awer Herr Gitzkrage, Sie hàn doch e-n-erschrecklig härter Kopf!... er isch gläub noch härter as Ihre Herz!...

Herr Gitzkrage (zornig).

Mache Se jetz, ass Se-n-emol furtkämme... un ich schick Ihre dr Hüssier, ass Sie's nur wisse.